

medmindre der er tale om et kommunalt fællesskab omfattet af § 60 i lov om kommunernes styrelse, jf. den foreslåede bestemmelse i § 47, stk. 3. Andre kommunale samarbejder, som ikke er kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, er heller ikke omfattet af statsamtmandens kompetence.

Heller ikke virksomhed, der udøves af myndigheder med tilknytning til en kommune, men med selvstændig kompetence, f.eks. børn og unge-udvalg, folkeoplysningsudvalg, skolebestyrelser, huslejenævn, de i medfør af havneloven nedsatte havnebestyrelser, skatteankenævn og bevillingsnævn, er omfattet af statsamtmandens kompetence. Det samme gælder den kommunale administrations sagsbehandling som sekretariat for sådanne selvstændige myndigheder.

Den foreslåede ordning indebærer, at de fem statsamtmand, jf. herom den foreslåede bestemmelse i § 47, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse, skal varetage alle de typer opgaver, som tilsynsrådene samt indenrigs- og sundhedsministeren i dets egenskab af tilsynsmyndighed varetager i dag.

Dette omfatter dels legalitetstilsynet, dels de godkendelsesbeføjelser m.v., som varetages af kommunaltilsynet. De godkendelsesbeføjelser, som i dag varetages af de kommunale tilsynsmyndigheder, er gennemgået i de almindelige bemærkninger, afsnit 5.4.

Lovforslaget indebærer ikke ændringer i de nævnte godkendelsesbeføjelser, der alene udgør en begrænset del af tilsynsmyndighedernes virksomhed.

Ad § 47, stk. 2

Efter bestemmelsen henlægges tilsynsopgaven til fem statsamtmand med henblik på at sikre en koncentration af tilsynsopgaven på færre enheder og dermed fastholdelse og udbygning af den fornødne faglige ekspertise. Om baggrunden herfor henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 4.3.2.3.

At tilsynsopgaven efter bestemmelsen er henlagt til statsamtmanden, hindrer ikke, at statsamtmanden efter almindelige regler kan delegerer sin kompetence til andre medarbejdere ved statsamtmandsembetet.

Er statsamtmanden eller statsamtet inhabil ved behandlingen af en tilsyns sag, vil tilsynssagen efter aftale eller efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets bestemmelse, jf. lovens § 54 som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 16, skulle overføres til en anden af de fem statsamtmand, der varetager tilsynsopgaven.

Ad § 47, stk. 3

Bestemmelsen vedrører tilsynet med de kommunale fællesskaber omfattet af den foreslåede affattelse af lovens § 60, jf. lovforslagets § 1, nr. 17. At tilsynet

med kommuner og amtskommuner samles hos fem statsamtmand, indebærer, at de pågældende statsamtmand også skal føre tilsyn med kommunale fællesskaber, hvori amtskommuner eller Københavns, Frederiksberg eller Bornholms Kommuner deltager.

Bestemmelsen fastholder det gældende princip om, at tilsynet med kommunale fællesskaber varetages af den statsamtmand af de fem ovennævnte statsamtmand, der fører tilsyn med de deltagende kommuner. Bestemmelsen fastslår samtidig – i overensstemmelse med den gældende ordning – at i de tilfælde, hvor de deltagende kommuner er beliggende i forskellige amter, og tilsynet varetages af forskellige statsamtmand, varetages tilsynet af den statsamtmand af de fem ovennævnte statsamtmand, der fører tilsyn med fællesskabets hjemstedskommune. Tilsvarende gælder for kommunale fællesskaber, hvori amtskommuner eller Københavns, Frederiksberg eller Bornholms Kommuner deltager.

Ad § 47, stk. 4

Der antages sædvanligvis at bestå et over- og underordningsforhold mellem indenrigs- og sundhedsministeren og statsamtmandene.

For at undgå tvivl om, hvorvidt dette over- og underordningsforhold også består i forbindelse med udøvelsen af tilsynet, fastsætter bestemmelsens 1. pkt., at statsamtmandene i udøvelsen af tilsynet ikke er undergivet indenrigs- og sundhedsministerens instruktionsbeføjelse.

Med bestemmelsens 2. pkt. opretholdes en hjemmel til, at indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte generelle forskrifter for udøvelsen af statsamtmandenes beføjelser i udøvelsen af tilsynet. Bestemmelsen hjemler alene ministeren adgang til at udstede generelle retsforskrifter for udøvelsen af statsamtmandenes beføjelser som tilsyn og giver ikke ministeren adgang til i øvrigt at udstede tjenestebefalinger herom, herunder konkrete tjenestebefalinger med hensyn til afgørelsen af en konkret sag, jf. bestemmelsens 1. pkt.

Udstedelse af forskrifter vil eventuelt kunne være relevant i tilfælde, hvor statsamtmanden i forbindelse med sine godkendelsesbeføjelser, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 5.4, påser hensigtsmæssigheden af kommunale dispositioner eller undladelser.

Indenrigs- og sundhedsministeren vil som overordnet tilsynsmyndighed kun kunne udøve de beføjelser og reaktionsmuligheder, som er hjemlet i lovgivningen, jf. de foreslåede bestemmelser i lov om kommunernes styrelse kapitel VII, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 16.